

LIST NA PÔST

2023

Rím 13. februára 2023

LIST NA PÔST

„Urobiť z našich rodín a komunít predchuť neba“

Drahí členovia Hnutia Vincentskej rodiny!

Milosť a pokoj Ježiša Krista nech je vždy s nami!

Boh od stvorenia sveta nechcel, aby človek žil v hermeticky uzavretom prostredí, kde by nemal vzťah s druhou osobou. Nechcel, aby bol ostrovom v oceáne, kde by nebola možnosť žiadneho pohybu a kde by jedinou osobou, s ktorou by sa na svete stretol, bol on sám a nik iný. Naopak, Boh od stvorenia sveta chcel, aby ľudia mali vzťahy a stále kontakty, aby sa pre svoj osobný rast navzájom potrebovali, aby iní ľudia boli pre nich zrkadlom, v ktorom môžu vidieť oveľa objektívnejšie temné a svetlé stránky svojho života. Na počiatku Boh stvoril muža a ženu, z ktorých sa utvorili rodiny. Tento univerzálny model „byť spolu“ sa obnovoval vo všetkých spoločnostiach a v celej histórii ľudstva až po súčasnosť.

Zasvätené osoby často používajú slovo „komunita“ na označenie rodín, ktoré sa spájajú, aby tvorili oblasti, viceprovincie, provincie a kongregácie. Kontemplatívne kongregácie rovnakým spôsobom žijú pospolu, podobne ako pustovníci, ktorí fyzicky väčšinu času žijú sami, ale patria do nejakej komunity, rodiny. Takisto aj laické združenia používajú rôzne vyjadrenia, aby zdôraznili, že členovia sú spolu, výrazy ako skupiny, tímy atď., v ktorých sa istý počet osôb stretáva pre špecifické dôvody či ciele. Boh takto stvára náš život s veľmi konkrétnym cieľom a poslaním.

Za týmto všetkým je Ježišova jediná túžba vidieť celé ľudstvo v „nebi“, vo „večnej blaženosti“, v „nekonečnom napĺňaní našich najväčších snov a túžob“. Naše rodiny, komunity, skupiny, tímy, atď. sú cestou k dosiahnutiu tohto cieľa. Preto sme povzbudzovaní prispievať k budovaniu skvelých rodín, komunít, skupín a tímov, a tak spolupracovať na splnení najhlbšej Ježišovej túžby.

Svätý Vincent de Paul, mystik kresťanskej lásky, urobil zo „spoločného života“ dôležitý prvok svojej charizmy a spirituality. Komunitný život je v skutočnosti jedným zo základných spôsobov prežívania vincentskej spirituality a charizmy. Čím viac vkladáme

svoje srdce a energiu do budovania zdravých, hlboko duchovných a kontemplatívnych rodín, komunít skupín a tímov, tým viac realizujeme svoje sny, ciele a plníme poslanie, ktoré dal Ježiš každému z nás na tejto zemi.

Vieme, že ako ľudské bytosti nie sme dokonalí. Uvedomujeme si to najmä vo vzťahu, keď naše rozdielne myšlienky, názory, priority a charaktery narazia a namiesto šťastia prinášajú smútok, sklamanie, bolesť a odmietnutie. Ako napísal svätý Vincent jednému zo svojich bratov:

„Ak sa pravdivo poznáte, musíte sa považovať za nehodného žiť a musí vás udivovať, ako vás Boh znáša. Pokora, ktorá by z tohto poznania mala vziť, by vás mala viesť skôr k tomu, aby ste sa utiahli, než aby ste sa predvádzali. Milosti, ktoré vám Boh udelil, sú len pre vás a pre to, aby vás urobil lepším na mieste a v stave, do ktorého vás uviedol.“¹

Vo svojom liste na Pôst 2017 som predstavil meditáciu o Najsvätejšej Trojici ako jeden zo základov vinčentskej spirituality. Rád by som sa vrátil k niektorým bodom tohto listu, ktoré nám môžu pomôcť budovať zdravé, hlboko duchovné a kontemplatívne rodiny, komunity, skupiny a tímy.

Čo hovorí Najsvätejšia Trojica mne osobne, rodine, komunite, skupine či tímu, do ktorého patrím?

Ježiš nám pomáha pochopiť Najsvätejšiu Trojicu – jej identitu, poslanie a úmysel Otca, Syna a Ducha Svätého. Pomáha nám porozumieť, aký je vzťah medzi tromi Osobami, aké úzke puto ich spája a aký vplyv má Najsvätejšia Trojica na každého človeka jednotlivo, ako aj na každú rodinu, komunitu, skupinu a tím.

Postupne, ako s pomocou Božej milosti budeme odkrývať a viac poznávať nerozlučiteľné spojenie medzi Trojicou a každým človekom, medzi Trojicou a rodinou, komunitou, skupinou či tímom, budeme sa stále viac približovať k dokonalému modelu „vzťahov“, ktoré sú základnými zložkami nášho života, a to takým spôsobom, že v hĺbke nášho bytia sme jedno s Bohom, čiže s Najsvätejšou Trojicou i medzi sebou.

Od Ježiša vieme niečo o Otcovi, Synovi a Duchu Svätom. Najsvätejšiu Trojicu nám predstavil ako dokonalý model „vzťahov“.

Pri uvažovaní o Trojici je potrebné zaangažovať aj vôľu a snahu inkarnovať tento dokonalý model „vzťahov“ do konkrétnej životnej situácie, v ktorej sa práve nachádzame, do rodiny, komunity, tímu alebo skupiny, do ktorej patríme.

Najsvätejšia Trojica je dokonalým vzorom „vzťahov“! Ježiš nám ukazuje ideál.

Vzájomný vzťah medzi Otcom a Synom.
Vzájomný vzťah medzi Otcom a Duchom Svätým.
Vzájomný vzťah medzi Synom a Duchom Svätým.
Vzájomný vzťah Otca, Syna a Ducha Svätého.

¹ Coste VI, 146; list 2181 jednému bratovi koadjutorovi, 10. decembra 1656.

Čo môžeme vidieť na týchto „vzťahoch“?

- 1) Môžeme vidieť, že pozornosť je zameraná vždy na druhú osobu a nie na seba.
- 2) Môžeme vidieť, že na prvé miesto je postavená vždy tá druhá osoba a nie ona sama.
- 3) Môžeme vidieť, že chvála, vďačnosť a obdiv sú vždy venované tej druhej osobe a nie sebe.
- 4) Môžeme vidieť, že každá z troch osôb Najsvätejšej Trojice sa vždy vyslovuje, že pre splnenie svojho poslania potrebuje spoluprácu s tou druhou osobou.
- 5) Môžeme vidieť, že každá z troch Božských osôb hovorí vždy jasne, že by bolo nedostatočné a neúčinné, keby každá z nich konala sama.

Čo znamená model vzťahov v živote Najsvätejšej Trojice pre môj osobný život:

- a) môj vzťah s Bohom,
- b) môj vzťah s komunitou?

Svätý Vincent nás učí ako aplikovať model vzťahov Najsvätejšej Trojice na naše vzťahy v rodine, komunite, skupine či tíme:

„Pestujme v sebe tohto ducha, ak chceme mať v sebe obraz Božskej Trojice a ak chceme mať posvätný vzťah s Otcom, Synom a Duchom Svätým. Čo je základom jednoty a dôverného spojenia v Bohu, ak nie rovnosť a rozdielnosť troch osôb? A čo plodí lásku, ak nie ich podobnosť? A keby medzi nimi nebola láska, čo by tam bolo príjemné? – pýta sa blažený biskup zo Ženevy. V Najsvätejšej Trojici je teda rovnakosť: čo chce Otec, to chce aj Syn; čo robí Duch Svätý, to robí Otec i Syn. Počínajú si rovnako, majú tú istú moc a robia to isté. Hľa, počiatok dokonalosti a náš vzor! Budme jednotní! Aj keď nás bude niekoľko, budeme ako jeden a vytvoríme svätú jednotu v mnohosti. Ak jej už trochu máme, nie však dostatok, prosme Boha o to, čo nám chýba. Všímnime si, v čom sa od seba navzájom líšime, aby sme sa všetci usilovali viac sa vzájomne podobať a byť si rovnými, pretože podobnosť a rovnosť plodia lásku a láska vedie k jednote. Všetci sa teda snažme mať rovnaký záujem a rovnakú radosť z toho, čo sa realizuje, či už naším pričinením, alebo bez nás.“²

„Žite spolu, akoby ste mali iba jedno srdce a jednu dušu (porov. Sk 4, 32), aby ste touto jednotou ducha boli skutočným obrazom jednoty Boha, keď svojím počtom predstavujete tri osoby Najsvätejšej Trojice. Preto prosím Ducha Svätého, ktorý je spojivom Otca a Syna, aby podobne spájaj aj vás. Nech vám dá hlboký pokoj v protirečeniach a ťažkostiach, ktoré sa pri chudobných tak často vyskytujú. Ale nezabúdajte ani na to, že v tom je váš kríž, ktorým vás náš Spasiteľ priťahuje k sebe, do svojho odpočinku. Všetci si vážia vašu prácu a ľudia s vyšším postavením nepoznajú úctyhodnejšiu a svätejšiu službu na zemi, ako keď sa vykonáva oddane.“³

Na doplnenie kontemplácie Najsvätejšej Trojice nám pri uvažovaní o prostriedkoch na posilnenie našich rodín, komunít, skupín a tímov pre službu môže pomôcť aj freska od brata Marka Eldera, CM, ktorá je nad vchodom do generálnej kúrie Misijnej spoločnosti sv.

² Coste XII, 256-257; konferencia 206, „O rovnakosti“ 23. mája 1659.

³ Coste IV, 235-236; list 1389 sestry Anne Hardemont v Hennebont, 30. júla 1651.

Vincenta de Paul v Ríme. Ako členovia Hnutia Vincentskej rodiny sme pozvaní naďalej pokračovať v stále väčšej integrácii vincentskej spirituality a charizmy do nášho života, do života našich rodín, komunit, skupín a tímov.

Prvé, čo si každý, kto prichádza z vonku, všimne, je freska umiestnená pri hlavnom vchode do domu. Pokrýva štyri steny hlavného vchodu. Na čelnej stene vidíme obraz svätého Vincenta de Paul zložený z množstva tvárí rôznych ľudí, ktorí symbolicky predstavujú celé Hnutie Vincentskej rodiny a tých, ktorým sme povolaní slúžiť. Hnutie Vincentskej rodiny je v každom historickom okamihu stálym portrétom svätého Vincenta.

Ľavá stena predstavuje päť čností, ktoré tvoria našu vincentskú identitu: jednoduchosť, pokoru, tichosť, umŕtvovanie a horlivosť za spásu duší. Hoci každá kongregácia alebo laické združenie vo Vincentskej rodine môže klásť väčší dôraz na tie, či iné evanjeliové čnosti, všetky stváňujú a obohacujú našu vincentskú identitu.

Pravá strana zobrazuje evanjeliové rady – alebo, ako im tiež hovoríme, sľuby: čistotu, chudobu a poslušnosť. Každý človek je povolaný žiť evanjeliové rady podľa vlastnej identity ako laik alebo ako zasvätená osoba. V rôznych kongregáciách možno nájsť jeden alebo viac ďalších sľubov, ako je napríklad sľub stability znázornený na tejto freske.

Štvrtá stena je stenou hlavného vchodu – či skôr – stenou východu z domu. Čo vidíme? V hornej časti nad hlavnou bránou vidíme obraz Ducha Svätého a slovo „evanjelizovať“. Po oboch stranách hlavnej brány vidíme pšeničné pole, kde sa pšenica mieša s tými istými ľudskými tvármi, ktoré vytvárajú portrét svätého Vincenta na prvej stene, ktorú vidíme pri vstupe do domu.

Dovoľte mi urobiť jedno prirovnanie. Bohatstvo ikon, fresiek, liturgických spevov, sviec, vône kadidla a obradov v byzantských chrámoch vo vás vyvoláva pocit, že ste v nebi a prežívate nebeskú liturgiu, keď ste v kostole na Eucharistii. Svet vonku je radikálne iný, ale vstupom do kostola a účasťou na Eucharistii vchádzate do neba. Naplnení všetkými potrebnými milosťami odchádzate z kostola a vraciate sa do sveta.

To isté by sa dalo povedať o freske, ktorú sme si práve opísali. Naplnení Ježišovým duchom, Duchom Svätým, vincentskou spiritualitou a charizmou vychádzame, ako nás k tomu pozýva freska, do pšeničných polí sveta, aby sme ho evanjelizovali.

Skôr ako sa vyberieme na pšeničné polia sveta musia byť naše rodiny, komunity, skupiny a tímy stváňené podľa vzoru Najsvätejšej Trojice, oblečené do vincentskej spirituality a charizmy, aby sme sa ako rodiny, komunity, skupiny a tímy nechali naplniť Duchom Svätým, a potom šli do sveta ohlasovať Radostnú zvesť chudobným!

„Nech vám všetkým Boh... udelí milosť...žiť tak, aby lúbezná vôňa vášho života a vašej práce priťahovala mnohých ďalších pre rozkvet nášho svätého náboženstva!“⁴

Váš brat vo svätom Vincentovi,

Tomaž Mavrič, CM

⁴ Porov. Coste V, 428; list 1924 Karolovi Ozenne do Krakova, 29. septembra 1655.